

Streličarstvo

Luka Popović, borac protiv sajber terorizma iz Košutnjaka

BEOGRAD, 13. januar (info centar).- Najbolji srpski streličar Luka Popović, pred novu takmičarsku sezonu promenio je klub! Posle deset godina u majici "Elit arčerijska" prešao je u Košutnjak, poletni mladi klub koji uspešno živi i radi na terenu u rasadniku "Srbija šuma" u Košutnjaku.

Uz izuzetne uspehe na sportskom planu, Luka Popović je položio u roku sve ispite i prijavio master rad na Fakultetu političkih nauka pod naslovom "Metode borbe protiv sajber terorizma".

U razgovoru za "Info centar", srpski šampion i višestruki rekorder otkriva šta je uradio u minuloj godini i šta očekuje u novoj.

Kako ocenjujete na takmičarskom planu prošlu godinu i da li ste zadovoljni urađenim?

- Tokom 2016. godine osvojio sam deset zlatnih medalja, ispucao deset međunarodnih i osam nacionalnih normi i oborio dva državna rekorda u seniorskoj kategoriji u disciplini olimpijski luk. Prvi put sam se našao i na rang listi Svetske streličarske federacije na 103. mestu i evropske federacije na 44. mestu zahvaljujući plasmanima na "Veronika kupu" u Sloveniji, Evropskom prvenstvu u Notingemu i Svetskom kupu u Antaliji. Dakle, plasman na svega tri bodovana turnira me je doveo na rang listu svetskih streličara. Zadovoljan sam, međutim, kao vrhunski sportista smatram da uvek može bolje.

Koji vam je najveći uspeh, a šta je bilo najveće razočarenje u 2016?

- Najveći uspeh u 2016. godini je svakako četvrto mesto na kontinentalnom kvota turniru za Rio u okviru Evropskog prvenstva u Notingemu. Tada sam u eliminacijama izbacio olimpijskog vicešampiona iz Rija Francuza Valadona. Istovremeno, na tom turniru sam bukvalno za jedan poen, na "zlatnu strelu", izgubio od Engleza Patrika Hjustona, koji je završio treći, zahvaljujući ogromnoj podršci domaćih navijača. Na OI u Rio otišla su prva trojica. Ličnu satisfakciju mi predstavlja državni rekord od 661 poen, ispucan u Nišu 5. juna 2016.

Prvi put ste bili blizu ispunjenja olimpijske norme. Koji su faktori uticali da se ne postigne cilj i šta treba uraditi za ciklus do Tokija 2020?

- Zahvaljujući finansiranju Olimpijskog komiteta Srbije, korejski trener Peter Suk bio je u Srbiji pet puta. Preneo nam je način treninga korejskih takmičara, koji su velesila. Trenirao sam vredno sedam sati dnevno. Međutim, osim rada, potrebno je i malo sreće. Nije retkost da poslednje plasirani takmičar koji se kvalifikuje za eliminacije, izbacii prvoplasiranog. Prevelika očekivanja su neprijatelj takmičara. Rukovodim se pravilom "radi vredno, učini sve što je u tvojoj moći i ne opterećuj se rezultatom". Zato smatram da je još rano govoriti o Tokiju. Nepotrebno bih sebi nametao neke obaveze i stvarao pritisak...

Kako je lakše doći do olimpijske norme: kroz ekipne kvalifikacije ili pojedinačne? Kakva su vaša i iskustva drugih zemalja?

- Ekipe su u velikoj prednosti. Sistem kvalifikacija je takav da direktan prolaz na OI ima prvih osam tročlanih ekipa, ukupno 24 takmičara, sa Svetskog prvenstva koje se organizuje u godini pre Olimpijskih igara. Inače, na OI učestvuju 64 muškarca i 64 žene. Tu su i tri mesta za domaćine Igara, a postoje i vajld karte. Svaki kontinent dobija

određeni broj kvota do popunjavanja broja. Trenutno je ideja da se na OI u Tokiju 2020. dozvoli učešće određenom broju takmičara u kompanud disciplini – lukovi sa točkićima, koja do sada nije bila olimpijska, ali na uštrb olimpijskih lukova. I dalje broj učesnika ostaje 64 muškarca i 64 žene. To veoma umanjuje naše šanse da prođemo kroz pojedinačne kvalifikacije i možda bi jedan od streteških ciljeva našeg Saveza bio i veće ulaganje i forsiranje ekipe.

Promenili ste klub i to posle deset godina. Kakvi su planovi u novom kolektivu?

- To je, u stvari “novi – stari” kolektiv! Od septembra 2016. član sam Streličarskog kluba “Košutnjak”. Na njihovom terenu gađam od 2010, pa je logično da nosim njihov dres. Oni imaju najbolje uslove za trening, uprava je puna entuzijazma i ima veoma ambiciozne planove u radu sa mladima.

Kao najbolji srpski steličar ocenite kakvo je trenutno stanje u ovom sportu u Srbiji i šta je potrebno da se uradi da se napravi korak napred?

- Kada se postavi ovo pitanje bilo kom sportskom stručnjaku ili sportisti, odgovor je stereotipan i glasi: potrebno je više ulaganja, mnogo sponzora... Sponzora nema, nismo dovoljno atraktivni. Takođe, živimo u ekonomski iscrpljenoj zemlji, koja ulaže koliko može. Možda bi trebalo izdvajati veći procenat za sport od igara na sreću... Srpskom streličarstvu nedostaje baza koju čini podmladak. Slovenci je imaju kroz školski sport. Organizuju školska takmičenja i prvenstva u streličarstvu, preko klubova koji rade i žive na opštinama gde su i škole. Velika olakšica srpskim streličarima je novi Zakon o oružju i municiji koji smo tako dugo čekali, a koji tetivno oružje svrstava u sportsko oružje, što ono i jeste.

Koliko vam je pomogao dolazak trenera Suka na nekoliko seminara u Srbiju?

- Trener Peter Suk je mnogo pomogao, ne samo meni nego i brojnim srpskim streličarima i stručnjacima. Ustanovio je bazične treninge, obrazovao trenere, održao je dragocena predavanja o fizičkoj i mentalnoj pripremi, štelovanju i izboru opreme... Mislim da sa praksom dovođenja vrhunskih trenera moramo da nastavimo, jer bez nauke nema medalja.

Vlasnik ste skoro svih državnih rekorda u mladim kategorijama i neki su dosta stari. Da li je to signal da se u Srbiji slabije radi sa mladim streličarima i da su generacije sve lošije? Koji su razlozi?

- Za deset godina bavljenja streličarstvom 15 puta sam bio državni prvak, osvojio sam 78 zlatnih, 33 srebrne i 4 bronzane medalje. Postavio sam ukupno 57 državnih rekorda. Od toga su i dalje važeći- stariji pioniri 545 (u dvorani, 2006), kadeti: 560 (u dvorni, 2007), kadeti: raspucavanje 117 (2008), kadeti:”Fita 144” 1.294 (na SP Antaliji 2008), juniori: “Fita 144” 1.256 (2009), juniori: dupla “Fita 144” 2.492 (2009), seniori: 582 (u dvorni 2015) i seniori: 661 (na otvorenom 2016).

Smatram da je jedan od razloga što su se neki moji rekordi tako dugo održali da su motivi mladih takmičara, njihovih roditelja i pojedinih trenera pogrešni. Nema uživanja, samopregornog rada iz ljubavi... Malo možemo da vidimo pravog sportskog duha i sportskog ponašanja na našim takmičenjima, a i malo je planskog rada...Bez toga nema visokih rezultata.

Kakvi su planovi u 2017. na početku novog olimpijskog ciklusa?

- Moji ciljevi su uvek isti: raditi vredno i dati maksimum. Pri tome trudim se da uživam u svemu što radim i da se ne opterećujem rezultatom. Treba misliti i o egzistenciji, tako da

će među prioritetima biti i nalaženje posla. Neće biti lako, gde da se zaposli vrhunski sportista sa masterom na Fakultetu političkih nauka?

Koliko vam je bila dragocena pomoć Sekretarijata za sport i omladinu Beograda i šta očekujete od njih u nastavku karijere?

- Pomoć Gradskog sekretarijata za sport i omladinu mi je bila od neprocenjive koristi. Zahvaljujući programima koje su oni delimično pomogli, među kojima je bilo i učešće na EP u Notingemu, postigao sam svoje najbolje rezultate. Još jednom im se od srca zahvaljujem.

Kakvu podršku imate od matičnog Streličarskog saveza Srbije i OKS?

- Streličarski savez Srbije pruža podršku u okviru svojih mogućnosti. Nerealno je očekivati više. Za razliku od mojih početnih godina bavljenja streličarstvom, kada smo bili četvrta kategorija sporta, sada smo, evo već neko vreme, u trećoj grupi sa dvostruko većim budžetom i imamo pet stipendija za sportiste međunarodnog razreda Ministarstva omladine i sporta. Neobično sam zahvalan zbog toga. Bez te stipendije teško da bih uspeo da pokrijem troškove treninga i opreme. Zahvaljujući MOS imamo i kampove za mlade takmičare, kojih ranije nije bilo. Sadašnjem podmlatku je mnogo lakše, nego u moje vreme, i to me veoma raduje. Više niko ne putuje na međunarodna takmičenja potpuno sam, bez trenera. Želim da verujem da sam im svojim radom i rezultatima prokrčio put ka boljim uslovima i pomogao da se srpsko streličarstvo izvuče iz medijske anonimnosti.

Koje svoje međunarodne i domaće uspehe smatrate najvrednijim?

- Bez razmišljanja na prvom mestu su rezultati sa SP za kadete u Antaliji 2008. u disciplini "Fita 144". Pucao sam 1.294 poena na četiri distance 70, 60, 50 i 30 metara, postavivši pet državnih rekorda, ukupno i po distancama i bio sam 19. od 101 učesnika u kvalifikacijama. Na drugom mestu je juniorsko EP Torinu 2008. Zauzeo sam 13. mesto sa državnim rekordom u eliminacijama, kada sam kao 33. u kvalifikacijama izbacio prvoplasiranog Rusa Aleksandra Kozina. On mi se i danas ne javlja kada se vidimo na turnirima. Na EP Kopru 2015. ispucao državni rekord u sali 582 poena i na kraju na EP Notingem 2016. zauzeo sam četvrto mesto na kvota turniru od 95 takmičara. Na domaćem planu, istako bih državni rekrod na 70 metara na otvorenom od 661 krug u Nišu u junu 2016.

Luku Popovića trenira majka, Svetlana, koja je bila uz njega na skoro svim takmičenjima na kojima je zabeležio najveće uspehe u karijeri. "Porodična streličarska radionica Popović" nastaviće da kuje medalje i u novoj sezoni.

